

W NUMERZE M.IN Tygodniowy program telewizyjny — str. 2 • *Gdy wiosna (teatralna) staje się jesienią* — str. 2 • *Kto prezydentem? (sonda „Życia”)* — str. 3 • *Punkty widzenia Leszka Millera i Władysława Siły-Nowickiego* — str. 3 • *Coraz więcej wypadków arogowych* — str. 6 • *Przedszkole dla dzieci specjalnej troski* — str. 6 • *Piłkarskie talenty są wśród nas!* — str. 7

TYGODNIK REGIONALNY

Ż Y C I E

PRZEMYSKIE

ukazuje się od 8 XI 1967 r.

Nr 45 (1193) 7. LISTOPADA 1990 r. Cena 600 zł

Pomnik Orłat Przemyskich — symbol historii ...

Pod koniec 1918 roku rozpad Austro - Węgier był widoczny, a liczne ugrupowania polityczne polskie i ukraińskie w Przemysłu przygotowywały się do przejęcia władzy. Strona ukraińska była jednolita, Polacy zaś skłóceni wewnętrznie, a poszczególne ugrupowania polityczne i wojskowe toczyły spory, które z nich winny odgrywać większą rolę. W tej sytuacji POW podjęła decyzję opanowania miasta ...

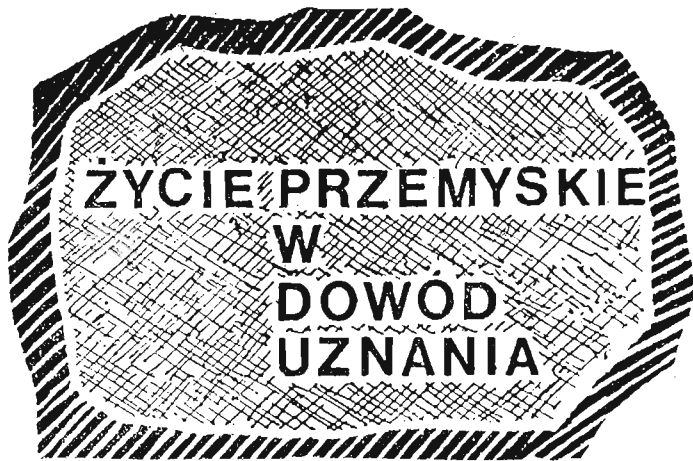
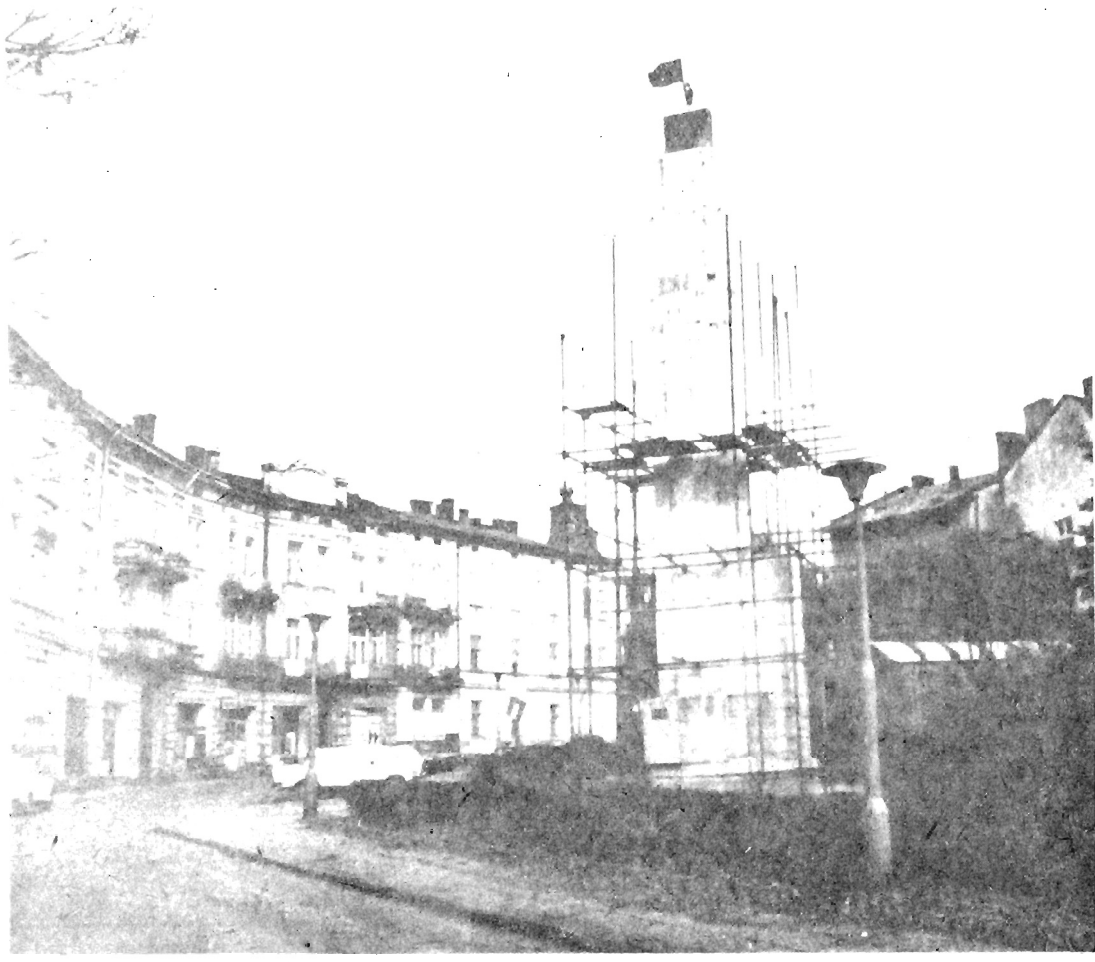
1 listopada rozpoczęto rozbrajanie żołnierzy austriackich i obsadzenie najważniejszych obiektów w mieście: stacji kolejowej, poczty, koszar itp. Do niewielkiego oddziału POW przyłączyły się inne kon-

spiracyjne oddziały wojskowe składające się głównie z uczniów miejscowych gimnazjów, szkoły kupieckiej i młodzieży rzemieślniczej. Po opanowaniu miasta Polacy wystąpili do ugrupowań ukraińskich z propozycją zawarcia umowy mającej zapobiec ewentualnym walkom między obu nacjami. Powołano wspólną komisję składającą się z 4 Polaków i 4 Ukraińców, mającą zarządzać miastem „do czasu ustalenia przez kompetentne czynniki polskie i ukraińskie przyszelej przynależności Przemysłu”. Nad porządkiem w mieście miała czuwać milicja składająca się w połowie z Polaków i Ukraińców.

Ukraińcy złamali jednak umowę i w nocy z 3 na 4 listopada opanowali prawobrzeżną część Przemysłu. Polacy zdołali utrzymać Zasanie, mimo usilnych starań Ukraińców o jego zdobycie. W tych walkach obronnych przede wszystkim brała udział młodzież.

11 i 12 listopada, przy pomocy odsieczy przybyłej z Krakowa, oddziały polskie odbiły prawobrzeżną część miasta z rąk Ukraińców i współdziałających z nimi Żydów. Dużą rolę odegrali w tym harcerze i harcerki. Warto wymienić tu walczące z bronią w rękę dziewczęta, jak np. 15-letnią Dekąnską (córkę

ciąg dalszy na str. 4

MEDAL BRUNATNEGO NIEDŹWIEDZIA — ustanowiony w roku 1987 z okazji 20-lecia naszego tygodnika — to honorowe wyróżnienie, przyznawane indywidualnie i zbiorowo, 8 listopada (w rocznicę ukazania się pierwszego numeru „Życia Przemyskiego”) za wybitne zasługi dla regionu.

W gronie dotychczasowych laureatów znajdują się:

INDYWIDUALNIE

Przemysław Bystrzycki — literat wywodzący się z Przemysłu; **Henryk Jaskuła** — śmiałek-żeglarz, który zasłynął rejsem solo non stop dookoła świata; **Jan Różański** — przemyski historyk amator, autor licznych przewodników turystycznych; **Włodzimierz Steciak** — niezjący już nauczyciel muzyki, długoletni kapelmistrz orkiestry kolejarskiej; **prof. Zbigniew Strzelecki** — również niezjący autor unikalnej metody ratowania jarosławskich podziemi; **Józef Hawlicki** — emerytowany matematyk, autor niezwykle popularnych porad doświadczonego zielarza; **Jan Hołowka** — lekarz onkolog, społecznik, zaangażowany w profilaktykę schorzeń nowotworowych.

ZBIOROWO

Klub Międzynarodowej Prasy i Książki w Przemysłu — nieistniejąca placówka, po której został się

jenononowy szyld, przez ćwierć wieku okno na świat dla nadszańskiegogrodu; m/s „Przemysł” — rozslawiający imię Przemysłu pomorzach i oceanach; **Spółdzielnia Mieszkaniowa w Lubaczowie** — uchodząca swego czasu za wzorjak szybko i dobrze budować mieszkania; **Towarzystwo Przejaciół-Nauk w Przemysłu** — słynące m.in. prężną działalnością edytorską; **Kombinat Rolno-Przemysłowy „Igłopol” w Dębicy** — za przywrócenie do dawnej świetności pałacu Czarotorskich w Sieniawie; **Zakłady Automatyki „Mera-Polna”** — za wyposażenie placówek służby zdrowia w nowoczesny sprzęt medyczny.

W tym roku zespół redakcyjny postanowił wyróżnić panią **Marię Teresę Wolfs-Monfils z Belgii** za niespotykaną ofiarności w pomaganiu przemyskim dzieciom z wadami słuchu oraz **Ośrodek dla Dzieci Głuchych i Niedosłyszających im. dra Janusza Korczaka w Przemysłu** — bez reszty oddany swoim podopiecznym.

Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla Dzieci Głuchych i Niedosłyszających im. dra Janusza Korczaka w Przemysłu

„DZIECKO MA PRAWO DO SZACUNKU, SZCZĘŚCIA, DO NALEŻYTEGO WYCHOWANIA” — hasło to wypisane na jednym z budynków przemyskiego ośrodka, będące dewizą ludzi tu pracujących, budzi otuchę u przekraczających jego bramę już od bez mała czterdziestu lat (powstał w lutym 1951 roku). Ilekroć gościliśmy tutaj, zawsze na pierwszy plan wysuwało się niezwykle poświęcenie nauczycieli i wychowawców zmierzające do tego, by podopieczni nie

czuli się wyobcowani ze świata słyszających. Trzeba ogromnego wysiłku by ten kontakt był jak najbliższy. Jest to może o tyle łatwiejsze, że przybywają tutaj jako pierwszoklasiści i przebywają do wieku dojrzałego. Ośrodek jest więc dla nich prawdziwym domem, którego personel przeżywa wszystkie kłopoty związane z nauką i wychowaniem. Nie ma tu więc mowy o odbębnieniu godzin i „do widzenia”.

Największym zmartwieniem jest

ciąg dalszy na str. 4

Wyróżnieni MEDALEM BRUNATNEGO NIEDŹWIEDZIA

Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla Dzieci Głuchych i Niedosłyszących im. dra Janusza Korczaka w Przemyślu

ciąg dalszy ze str. 1

obecnie brak szkolnego lekarza (pediatry, laryngologa lub internisty), co przy tej liczbie — 222 podopiecznych, rozpiętości wieku i mnogości schorzeń ich nawiedzających — staje się nielada problemem. A zważywszy na to, że są to dzieci specjalnej troski! Zatrudnione tu pielęgniarki mają pełne ręce roboty przez całą dobę. Dlaczego tak trudno doprosić się o stałą pomoc lekarską? Ponoć z braku kadr, ale czy przypadkiem nie wchodzi w rachubę także brak dobrej woli? Bo przecież ze stomatologami jest ponoć większy problem, a mimo to ośrodek ma bardzo dobrego dentystę, ze znakomitą pomocą do dzieci.

Problemem numer dwa są dzieci niedosłyszące, pobierające naukę w trybie indywidualnym w normalnych szkołach i w efekcie, po latach, opóźnione w rozwoju i ogromnie zestresowane przychodzą do ośrodka. To istna tragedia! Nim wyrównają one swój poziom wiedzy, prze-

chodzą istne męki i to bynajmniej nie za sprawą nauczycieli, którzy ze wszech miar starają się im pomóc, lecz same męczą się psychicznie. A przecież dziecko niedosłyszące ma zapewnione miejsce w specjalnej szkole i gdy potrzeba — również w internacie, który (choć przepelniony) zawsze jeszcze gdzieś tam wykombinuje dostawkę...

Dzieci niedosłyszące to efekt niewłaściwego leczenia antybiotykami, na co zwrócili uwagę specjaliści z belgijskiej kliniki w Libramont, goszczący w ubiegłym roku o tej porze w Przemyślu w ramach akcji pani Wolfs. Przez kilka dni ordynowania na oddziale laryngologii, Belgowie przebadali nie tylko wszystkie dzieci z przemyskiego ośrodka, który to jest oczkiem w głowie pani Wolfs, lecz także kilkadziesiąt przybyłych tu z całej Polski. Przemyskie dzieci (w liczbie około 50) otrzymały specjalnie dla nich dobrane aparaty słuchowe w cenie 385 dolarów jeden (pieniądze na ten cel zebrała wśród ludzi dobrej woli pani Wolfs,

sama też wespół z mężem przywiozła je do Polski). W przemyskim ośrodku tylko około 20 procent podopiecznych cierpi na wrodzoną głuchotę, dla pozostałych jest to wada nabyta!!!

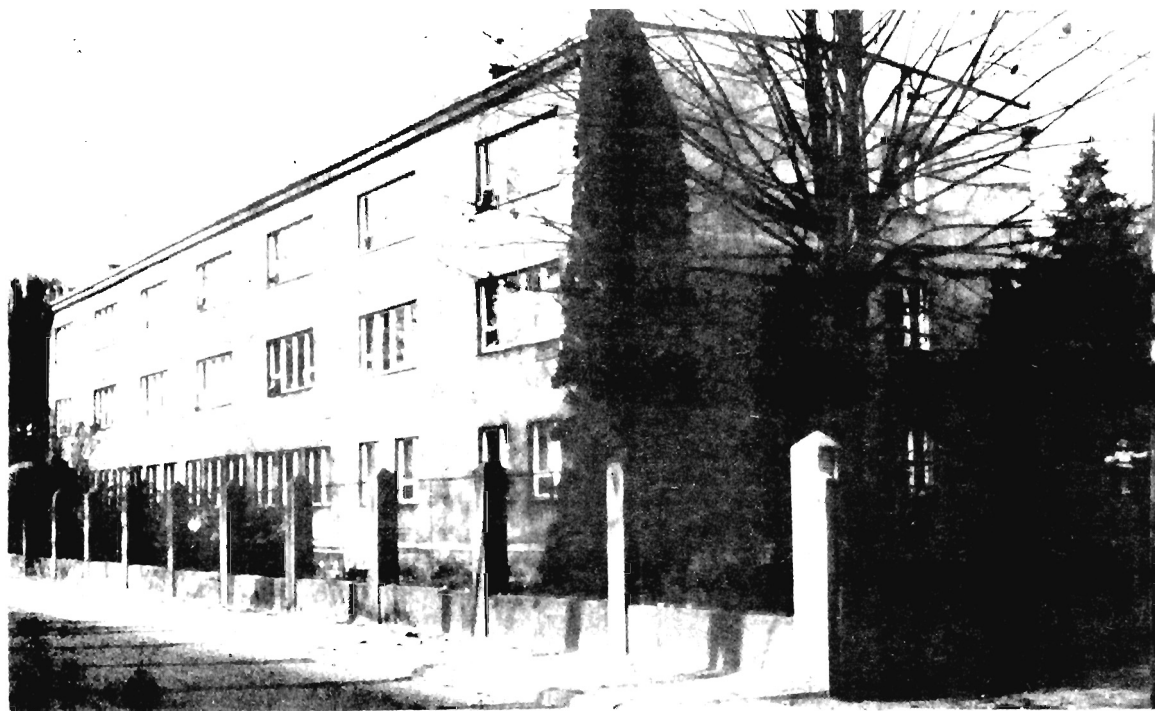
Ośrodek przy ul. Czarnieckiego opuszczają głusi przysposobieni do zawodu krawca odzieży damskiej lekkiej bądź ślusarza. Do tej pory nie było kłopotów z zatrudnieniem absolwentów, lecz dzisiejsze realia stawiają pod znakiem zapytania również ich przyszłość. Na razie cieszy to, że opiekuńcze Zakłady Płyt Piłśniowych przyjmują do siebie młodzież na praktykę zawodową, a 40 mln zł bezzwrotnej pożyczki z Ministerstwa Edukacji uchroniło szkolne warsztaty przed plajtą (wszak są one samofinansujące się, zaś z powodu sytuacji gospodarczej upadła kooperacja z dużymi pozaprzemyskimi zakładami, dla których produkowano tu części zamienne).

Takie to są radości i smutki naszego tegorocznego laureata, który poświęcił się bez reszty służbie dzieciom z ubytkami słuchu.

Maria Teresa Wolfs-Monfils

Brakuje słów na opisanie postawy tej skromnej nauczycielki z Crainhem, która poświęciła swe życie pomaganiu innym, zwłaszcza zaś dzieciom specjalnej troski. W Belgii znana jest już szeroko ze swej charytatywnej działalności i organizatorskich umiejętności. Potrafi poruszyć serca małych i dużych. Zainteresowana przez Krzysztofa Pastuszkę wychowankami przemyskiego ośrodka dla dzieci głuchych i niedosłyszących, niebawem dla 12 z nich zorganizowała 3-tygodniowe wczasy lecznicze w Belgii. Działo się to w październiku roku 1986. Z końcem tego roku pani Wolfs gościła w przemyskim ośrodku. Zorientowana w problemach jego podopiecznych, wyraziła chęć dalszego pomagania. I oto w listopadzie ubiegłego roku ekipa belgijskich lekarzy z kliniki w Libramont zjechała do Przemyśla, dokąd z kolei zjechały dzieci głuche i niedosłyszące niemal z całej Polski z nadzieją na cud. Niestrudzona pani Wolfs wymagała nadludzkiego wysiłku od lekarzy, pocieszała strapiionych rodziców. Służący za tłumacza — mocno zaangażowany w każdą akcję z udziałem pani Wolfs — ks. dr Józef Srok a mówi o niej, że jest to osoba niespotykanej dobroci, a to co robi dyktuje jej wielka wiara.

Pomnik Orląt Przemyskich — symbol historii...

ciąg dalszy ze str. 1

lekarza), Cecylię Pandol, poległą później Irenę Benschównę. W walkach polsko-ukraińskich toczonych w okolicy miasta zginęli między innymi: 15-letni Ferdynand Nowak oraz o dwa lata starsi — Tadeusz Durkacz, Józef Kędziński, Wacław Motyka, Stanisław Osostowicz i Mieczysław Zeleszczyk. Wielu odniosło rany. Nie znamy wszystkich nazwisk bohaterów owych dni — kroniki o nich nie wspominają. Mało wiemy również o harcerkach — łączniczkach, dziewczętach pracujących w szpitalach i opiekujących się rannymi żołnierzami polskimi i ukraińskimi, pracujących w kuchniach i spełniających cały szereg funkcji pomocniczych. Ginęli również młodzi przemyskianie w walkach z bolszewika-

mi, w powstaniach śląskich i walkach w Wielkopolsce. Im to, Orlątom Przemyskim, postanowiono wystawić pomnik. Z pierwszą inicjatywą budowy pomnika wystąpili uczniowie gimnazjum zasańskiego w 1924 roku, ale wysiłki te nie dały rezultatu. Dopiero komitet budowy pomnika, ukonstytuowany 26 IX 1936 r., doprowadził do uwieńczenia podjętego dzieła. Przewodniczącym komitetu był prezydent miasta Leonard Chrzanowski, a członkami m.in.: Piotr Dryś — sekretarz, Bolesław Drozd — skarbnik, inż. Stanisław Pollak, inż. Kazimierz Osiniński, inż. Alojzy Kulicz, inż. Jan Dombrowski, Jan Smołka, Tadeusz Grochowski, Józef Wilk. Pomnik wybudowano wg projektu inż. Jana Turkowskiego, rzeźby projektował profesor Akademii Sztuk Pięknych we

Lwowie Józef Starzyński a wykonała je przemyska odlewnia braci Wiśniewskich, roboty betonowe prowadziło przedsiębiorstwo budowlane Antoniego Łańcuckiego, kamienne okładziny pomnika sprowadzono z kamieniołomów trembowelskich. Ogólny koszt przedsięwzięcia zamknął się kwotą 45 000 zł.

Pomnik powstał ze składek. Drobne kwoty ofiarowały organizacje społeczne oraz osoby prywatne, wśród których znajdowało się wielu księży. Odświeżenie pomnika (11 listopada 1938 r.), wzniesienie na placu Konstytucji 3 Maja, połączone z manifestacją patriotyczną, w czasie której odbyła się m.in. defilada obrońców Przemyśla z 1918 roku, młodzieży i wojska. Uroczystość poprzedziły nabożeństwa w katedrach rzymskokatolickiej i greckokatolickiej, zborze ewangelickim i bożnicy przy ulicy Jagiellońskiej oraz przekazanie ufundowanych przez społeczeństwo historycznej ziemi przemyskiej sztandarów i 12 ciężkich karabinów maszynowych pułkom tu stacjonującym.

Po najeździe niemieckim na Polskę w 1939 roku i podziale miasta na część niemiecką i radziecką, pomnik Orląt Przemyskich budził niechęć nacjonalistów ukraińskich, którzy postanowili doprowadzić do

jego unicestwienia. Wg akt procesowych bezskuteczne starania o rozebranie pomnika czynili oni u niemieckiego prezydenta miasta Hahna i dopiero delegacja ukraińska w Berlinie uzyskała na to zgodę. Rozbiórkę przeprowadził ukraiński nacjonalista Józef Pajtasz w roku 1940 (złożył on Zarządowi Miasta najtańszą ofertę). Specjalny Sąd Karny w Rzeszowie, na sesji wyjazdowej w Przemyślu, w 1946 r. skazał go za współpracę z Niemcami i rozbiórkę pomnika na karę 6 lat pozbawienia wolności. W sentencji wyroku czytamy: „... byli i tacy, którzy pracowali nad zbliżeniem i nad współżyciem obu narodów, lecz oskarżony, jak się okazało z wyników rozprawy, do tych ludzi nie należał, natomiast należał do tych, którzy kopali przepaść między Polakami a Rusinami, w tym przekonaniu, że upadło Państwo Polskie, że Polska już nigdy nie wróci...”. Betonowy kikut pomnika Orląt Przemyskich był świadkiem odrażającej uroczystości z udziałem ukraińskich nacjonalistów i niemieckich faszystów; zachowały się zdjęcia, na których rozpoznac można ukraińskich mieszkańców Przemyśla, uczestniczących w tej imprezie, widąc też na nich postać przebraną w strój strzelca siczowego stojącą na pomniku w miejscu zniszczonego od-

lewu polskiego studenta.

Po zakończeniu wojny wiele razy powstawała myśl odbudowy zburzonego monumentu. Niestety, wysiłki te kończyły się zawsze niepowodzeniem. Istniały bowiem siły szermujące stwierdzeniami wynikającymi z fałszywych przesłanek, iż mogłoby też zakłócić stosunki polsko-ukraińskie. Tymczasem znajomość prawdy historycznej, bez fałszu i przemilczeń, może i powinna służyć obcy pokoleniom do wyciągania wniosków z przeszłości i układania stosunków międzynarodowych w duchu współżycia i przyjaźni.

Słabością nas, Polaków, jest przypisywanie sobie winy nawet za błędy nie popełnione. Obowiązkiem historyków jest przedstawienie pełnej prawdy, gdyż tylko ona może dobrze służyć społeczeństwu. Dziś, gdy z inicjatywy Stowarzyszenia Pamięci Orląt Przemyskich odbudowany jest pomnik zniszczony w 1940 r. (patrz zdjęcie), gdy odrestaurowano cmentarz żołnierzy ukraińskich zmarłych w 1919 roku (głównie na czerwonkę) w obozie jenieckim w Pikulicach — trzeba likwidować wszelkie antagonizmy polsko-ukraińskie. Ale czy służyć temu mogą malowane w nocy na budynkach tryzuby — wąpły.

Dr ZDZISŁAW KONIECZNY

**UCHWAŁA NR 35/90
RADY MIEJSKIEJ W PRZEMYŚLU
z dnia 11 września 1990 r.
w sprawie uchwalenia regulaminu targowisk**

Działając na podstawie art. 16, ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198), dekretu z dnia 2 sierpnia 1951 r. o targach i targowiskach (Dz. U. Nr 41, poz. 312) oraz § 1 Zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie regulaminu wzorcowego targowisk (MP Nr 12, poz. 87) Rada Miejska w Przemyślu

postanawia:

§ 1
Uchwała się regulamin targowisk stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2
Wykonanie uchwały zleca się Zarządowi Miasta Przemyśla.

§ 3
Nadzór nad wykonaniem uchwały powierza się Komisji Polityki Gospodarczej, Budżetu i Finansów.

§ 4
Traci moc Uchwała nr 12/XIV/90 Miejskiej Rady Narodowej w Przemyślu z dnia 2 marca 1990 r. w sprawie uchwalenia regulaminu targowisk.

§ 5
Uchwała zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez rozplakatowanie i opublikowanie w prasie lokalnej.

§ 6
Uchwała wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej
mgr Andrzej Matusiewicz

**Załącznik do uchwały
REGULAMIN TARGOWISK**

§ 1
1. Targowisko w Przemyślu przy ul. Sportowej — „Zielony Rynek”
Czynne jest codziennie w dni powszednie od godz. 5.00 do godz. 20.00 oraz w niedziele i święta od godz. 6.00 do godz. 14.00 przy placu Unii Brzeskiej i placu Wielkiego Proletariatu czynne w dni powszednie od godz. 5.00 do godz. 20.00 w zakresie działalności sprzedawczej.

2. Targowisko prowadzi
(nazwa jednostki organizacyjnej)

3. Nadzór pod targowiskiem sprawuje Kierownik Wydziału Polityki Gospodarczej i Inwestycji Urzędu Miejskiego w Przemyślu.

4. Kierownikiem targowiska jest

§ 2
Uprawnionymi do wykonywania handlu na targowiskach są:
1. Osoby fizyczne.
2. Podmioty gospodarcze prowadzące działalność handlową.

§ 3
1. Na targowisku obowiązuje zakaz sprzedaży następujących towarów:
1) napojów alkoholowych,
2) palty, benzyny, spirytusu (denaturatu skażonego), trumien, środków leczniczych,
3) kamieni i metali szlachetnych oraz wykonywanych z nich przedmiotów,
4) zagranicznych banknotów i monet będących w obiegu,
5) papierów wartościowych,
6) broni, amunicji, materiałów oraz artykułów pirotechnicznych i wybuchowych,
7) przedmiotów ekwipunku wojskowego,
8) innych artykułów, których sprzedaż jest zabroniona na podstawie odrębnych przepisów.

2. Zabrania się prowadzenia na targowisku sprzedaży towarów w drodze publicznych losowań lub przetargów, za wyjątkiem losów loterii państwowego monopolu loteryjnego.

3. Zabrania się prowadzenia gier hazardowych.

4. Zabrania się wnoszenia napojów alkoholowych na teren targowiska.

§ 4
1. Osoby prowadzące handel na targowiskach są obowiązane do przestrzegania regulaminu targowiska oraz przepisów przeciwpożarowych.
2. Miejsce sprzedaży wyznacza kierownik targowiska.
3. Miejsce sprzedaży nie może być:
1) wyznaczone na jezdniach, chodnikach, ciągach komunikacyjnych przeznaczonych dla ruchu pieszego lub kołowego w sposób hamujący ruch,
2) odstępowane przez osobę, której to miejsce wyznaczono.

§ 5
1. Kioski, stragany, ławy lub wózki wyznaczone osobie posiadającej stałe zezwolenie na prowadzenie handlu na targowisku powinny być oznaczone imieniem, nazwiskiem i adresem tej osoby.
2. Podmiot prowadzący punkt sprzedaży jest obowiązany oznaczyć go nazwą firmy.
3. Osoba prowadząca sprzedaż rąn leśnego jest obowiązana do umieszczenia przy swoim miejscu sprzedaży informacji zawierającej imię, nazwisko i adres osoby zbierającej te produkty.

§ 6
1. Osoba prowadząca handel na targowisku jest obowiązana uwidocznić na towarach wystawionych do sprzedaży ceny w sposób zapewniający prostą i nie budzącą wątpliwości informację o ich wysokości.

§ 7
1. Do ważenia lub mierzenia towarów mogą być używane wyłącznie jednostki miar obowiązujące w obrocie towarowym — tj. metr, kilogram, litr i ich pochodne.
2. Narzędzia pomiarowe używane na targowiskach powinny mieć ważną cechę legalizacyjną oraz powinny być ustawione lub użytkowane w ten sposób, aby kupujący mieli możliwość stwierdzenia prawdziwości i rzetelności ważenia i mierzenia.

§ 8
1. Sprzedaż towaru, co do którego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że jest szkodliwy dla zdrowia, pochodzi z kradzieży lub innego nielegalnego źródła nabycia, będzie wstrzymana przez kierownika targowiska, który jest obowiązany jednocześnie powiadomić właściwy organ:
— Państwowego Terenowego Inspektora Sanitarnego w Przemyślu, ul. Pstrzowskiego 9,
— Rejonową Komendę Policji w Przemyślu lub Posterunek Policji Lokalnej.

§ 9
1. Prowadzący targowisko pobiera od osób prowadzących handel na targowisku opłatę targową dzienną za pośrednictwem inkasentów targowiska wjadających pokwitowanie na blankietach wg ustalonego wzoru.
2. Wysokość opłat targowych jest uwidoczniiona na tablicy ogłoszeń.

§ 10
1. Książkę skarg i wniosków przechowuje i udostępnia na żądanie kierownik targowiska.

§ 11
Nie przestrzeganie postanowień regulaminu powoduje ukaranie grzywną wymierzoną w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach.

K-245/1

**U w a g a !
PRODUCENCI — HURTOWNIE**

**ZAKŁAD ZAOPATRZENIA I HANDLU
ZPS „POMONA”
37-700 Przemyśl, ul. Bohaterów Getta 63,
tel. 39-39, telex 0632375**

poszukuje dostawców
atrakcyjnych towarów branży spożywczej

K-3209/2

**UWAGA!!!
Właściciele i agenci sklepów i piekarni,
obwoźnicy, intendenci i zaopatrzeniowcy
BRANŻY SPOŻYWCZEJ
44-83**

pod tym numerem telefonu w Przemyślu można zamówić w szerokim zakresie

**ARTYKUŁY SPOŻYWCZE
produkcji krajowej i zagranicznej**

Proponujemy SUPERATRAKCYJNE warunki współpracy:

- najniższe ceny krajowe
- dostawę własnym transportem do odbiorcy w 24 godz. po otrzymaniu telefonicznego zamówienia
- 100 pozycji asortymentowych
- gwarantujemy stałym odbiorcom systematyczne dostawy w wybranym asortymencie

Zakupów można dokonać również bezpośrednio w naszej hurtowni w godz. od 8 do 14 codziennie oprócz niedziel. Hurtownia mieści się przy ul. Zielińskiego (przy pawilonie meblowym).

**PRZEDSIĘBIORSTWO PRODUKCJI
HANDLU I USŁUG
„POLIMOD”
ul. Ks. P. Skargi 18, tel. 632110
37-700 PRZEMYŚL**

****ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY****

K-244/4

SPRZEDAŻ

TANIO sprzedam blachę pokryciową wysokiej jakości. Wiadomość: Niziny 60. G-709

TANIO sprzedam karoserię „Fiata 125p” do remontu lub na części, częściowo uzbrojoną. Przemyśl, tel. 12-18 (wewn. 395). G-710

NOWEGO „Wartburga 1,3 combi” sprzedam. Przemyśl, tel. 28-81 (wewn. 568). G-711

ATRAKCYJNE place, mieszkania, domek Kochanowskiego 64 — sprzedam. Przemyśl, Okrzeł 1, środy, czwartki, piątki, godz. 14-16. G-713

**SPÓŁDZIELNIA PRACY
USŁUG RÓŻNYCH „ELEKTRO-METAL”** 25-650 Kielce, ul. Średnia 20, tel. 66-36-31, tex 612484 — produkuje strugarko-grubiarki SG-500, tokarko-kopiarki TK-100, wyrówniarki WD-500, piły tarczowe PT-450. Formy płatności do uzgodnienia. Zapraszamy klientów. K-242/3

RÓŻNE

WYNAJMĘ lokal przy ul. Malszej 3 w Przemyślu. G-706

KOMIS motoryzacyjny. Przemyśl, 1 Maja 68. G-707

kupon Zp kupon

Krzyżówka

Poziomo: 1) żeton, 4) dopływ dolnej Narwi, 7) pierwiastek chemiczny, 8) pierwiastek z chlorowców, 9) żydowskie imię żeńskie — potocznie, 10) postać z „Chaty za wsią”, 12) szczyt, kpi, 15) niedorajda, 17) miasto nad Pilicą, 18) lipcowa solenizantka, 20) drzewo, 23) grecka bogini zła i występku, 25) duży w kinie, 26) górna część damskiego futra, 27) produkt mleczny, 28) rysa, 29) huragan.

Pionowo: 1) trybuna dla widzów na polu wyścigowym, 2) kosmonauta radziecki, 3) rodzaj sieci rybackiej, 4) zasila Wartę, 5) imię żeńskie, 6) ubezpiecza postój wojska, 11) element musztry wojskowej, 13) zwierzę hodowlane na dalekiej północy, 14) wierzba, 15) zaskakujący chwyt stosowany w filmie, 16) rzadkie imię żeńskie, 18) główna strona monety, 19) gatunek foki, 21) nasza piosenkarka, 22) czekoladka, 23) niechęć, urzeka, 24) rzeka w Hiszpanii.

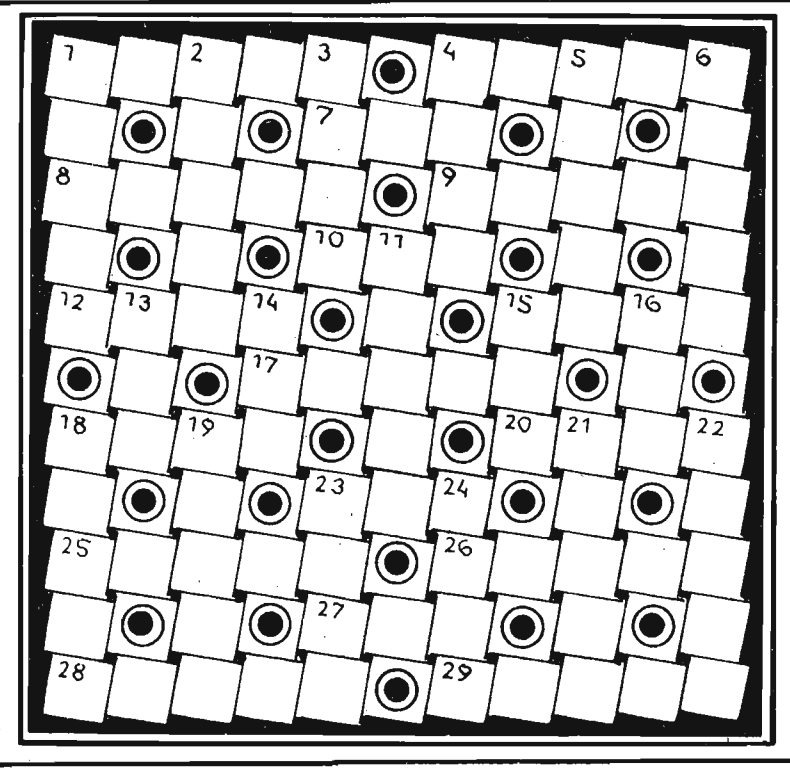
Termin nadsyłania rozwiązań — TYLKO NA KARTACH POCZTOWYCH Z KUPONEM — dwa tygodnie. Prawidłowe rozwiązania wezmą udział w losowaniu nagród.

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI Z N-RU 41/1189

Poziomo: komtur, notka, retman, marka, wakat, Niasa, tarok, menora, Tekla, Panama.

Pionowo: anemon, startka, kara, matka, uwaga, kartka, Teksas, Izera, stora.

Nagrodę autorską otrzymuje Marek Dziedzic z Rzeszowa. Nagrody pieniężne wylosowali: Irena Siwek z Przemyśla, Krystyna Wywrocka z Baszki Dolnej i Wiesław Cieszanowski z Jarosławia.

NADLEŚNICTWO KRASICZYN wynajmuje domki kempingowe w swoim ośrodku w KRASICACH. Za niewielką opłatą możesz wynająć ogrzewany domek (z pełnym wyposażeniem) na prywatną kąpiel, zabawę, przyjęcie itp. Telefony: 18-26, 18-27 i 55-64. G-712

ZAKŁADAMY żaluzje. Przemyśl, tel. 29-67. G-624

„ZAGŁOBA” — sklep patronacki Browaru Okocim skupuje każdą ilość butelek po piwie typu „Euro” 0,5 l i 0,35 l. Przemyśl, Kopernika 17, tel. 22-86, codziennie od 12 do 18 (z wyjątkiem sobót i świąt). G-715

NAPRAWA — PRZESTRAJANIE OTVC Pal-Secam oraz przestrajanie odbiorników radiowych od 9 do 17. Przemyśl, Wybrzeże Kościuski 70 (pawilon Spółdzielni), tel. 12-12, wewn. 148 (zakład przeniesiony z Grunwaldzkiej 11). G-716